

om den forladte og fraseparerede Husfrus Stilling, derjom der virkelig er nogen praktisk Trang i saa Henseende. Det kan være, der er det, men jeg hævder forresten, at den praktiske Trang er meget større for de uægte Børns Vedkommende. Men hvis der virkelig er nogen praktisk Trang i saa Henseende, er det jo et Spørgsmaal, man meget godt kan tage under Overveelse, om man vil indrømme hende tilsvarende Ret overfor Kommunerne med Hensyn til det hende tilkommende Underholdningsbidrag fra Manden. Men forresten maa vi jo ikke her sammenblende disse to Ting: hvad der kan være Fattigvæsenets Ret over de Paagældende, hvorledes de Vedkommendes Stilling blive, naar de modtage Fattighjælp, og saa dette Spørgsmaal, vi her beskæftige os med. Thi her staar jo Sagen bestandig saaledes, at vi forudsætte, at det uægte Børns Moder ikke gaar til Fattigvæsenet. Vi forudsætte, at hun klarer sig, naar hun faar sit Underhold af Barnefaderen. Det er jo et ganske andet Forhold end det, der kommer frem, naar hun ikke klarer sig, og selv om denne Lov bliver vedtaget, vil dette Tilfælde jo ogsaa fremtidig kunne indtræde, at hun uagtet hun faar sit Underholdningsbidrag af Barnefaderen eller i Mangel deraf af Kommunen, at hun endda ikke klarer sig, men kommer under Fattigvæsenet; det følger saa af sig selv, at hun ligesom den forladte Husfru kommer i den personlige Ufriheds- og Uafhængighedstilstand, som den overhovedet er i, der falder paa Fattigvæsenet, men det er ikke det, som Lovforslaget nærmest forudsætter; det forudsætter, at hun bliver udenfor det, naar hun blot sikkres Afgang til sit Underholdningsbidrag, og paa samme Maade vil det naturligvis stille sig med de forladte og fraseparerede Husfruer. De ere jo i Reglen berettigede til at faae Underholdningsbidrag af Manden, og hvis de faae dette Underholdningsbidrag, kan det godt alligevel hælde, at de ikke kunne klare sig, men falde under Fattigvæsenet, og altsaa maa undergives dets Bestemmelser i mange Retninger, f. Ex. med Hensyn til om de selv kunne beholde deres Børn eller om de maa sættes ud. Det er en Sag for sig, som maa afhænge af hele Fattiglovgivningen iøvrigt. Jeg tror altsaa, at der er to Ting, man ikke maa sammen-

blande: Hvordan Stillingen bliver, naar blot det Niemed naas; som denne Lov stiller sig, nemlig at skaffe Vedkommende Underholdningsbidrag, og saa hvordan Stillingen bliver, naar hun forøvrigt falder paa Fattigvæsenet. Der kan i Dag kun være Tale om enten at forkaste Lovforslaget i det Hele eller at vedtage det, da der ikke er stillet noget Ændringsforslag, og jeg kan kun slutte med at gjentage, at jeg vilde anse det for meget beklageligt, om denne Sag, som nu dog virkelig er drøftet temmelig udførligt baade i det andet Thing og her, og hvor Stemningen hidtil synes at have været for, at der virkelig skulde gøres Noget for de uægte Børn ved at forbedre deres Mødres Retstilstand nu skulde falde i Vandet, altsaa om det skulde ende med, at man siger: Sa, vi have dog alligevel ved nærmere Overveelse betænkt os, og ville ingen Ting gøre for de uægte Børn og deres Mødre.

Nielsen-Grøn: Da nærværende Lovforslag var til 2den Behandling, sluttede jeg mig nærmest til det ærede Medlem for Svendborg (Tang) og betragtede ham som min Ordfører. Jeg vil ogsaa gjerne være med til i Dag at slutte mig til ham. Naar man spørger, hvorfor vi ikke have stillet Ændringer, saa er det, fordi vi ere gaaede ud fra, at det ikke vilde hjælpe Noget. Jeg hører imidlertid til dem, som bøie sig for Flertallet, og jeg vil nødig forstaaes saaledes, at jeg skulde slutte mig til den Udtalelse, at Flertallet ikke skulde være saa sædeligt som vi andre. Hvis Andre havde gjort Begyndelsen, skulde jeg gjerne være med til siden sammen med det ærede Medlem for Svendborg og andre ærede Medlemmer at indbringe et Lovforslag, som kan gjøre Lovden bedre. Foreløbig er der ikke Noget at gøre. Det kan dog ikke negtes, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger til 3die Behandling, er ikke saa lidt bedre end det oprindelige Lovforslag var, og derfor vil jeg ikke som det ærede Medlem fra Svendborg være med til at sige: „Stemmer ikke“, eller „stemmer imod.“ Jeg vil stemme for Lovforslaget og haaber, at det vil blive gennemført; kunne vi saa gøre Noget siden, skal jeg være ved Siden af det ærede Medlem.